

Briefing

Februari 2010 Nr. 75

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Tåppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: tappinen@telia.com
eller ordforande@sgsresa.nu

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kälarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 31 maj 2010.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.nu

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

Du har väl betalt medlemsavgiften för 2010?

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@comhem.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebbathoren@telia.com

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Marita Tåppinen
08-550 156 14
tappinen@telia.com

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

- 4 Ordförande har ordet
- 6 SGS profilen
- 7 SGS lilla språkskola
- 8 Vykortshälsningar
- 10 Taiwan med Macao och Hong Kong, *andra gruppen i Det Andra Kina*
- 13 Att läsa och/eller resa, *bokrecension*
- 13 SJ informerar
- 14 Kvinnoresan till Rajasthan i november 2009, *tio damer på nya äventyr*
- 17 Tyskland mister världsarv - *man måste vara rädd om sina världsarv!*
- 18 En halv mil rakt ut i vattnet – *kanske Sverige snart får ett nytt världsarv*
- 19 Etiopien, 9-24 december 2009, *Ono nationalpark – ett besök var tredje månad?*
- 20 Svalbard – Spetsbergen, *än finns det is kvar i Arktis, men ...*
- 23 Extra erbjudande i Lidköping, 14 maj
- 24 En dag att minnas – *dans på hög höjd*
- 26 Tuffa tanter
- 27 Resemästarens sidor

Förstasidesbilden

Vaktombyte vid Chiang Kaisheks Memorial

Foto: Elly Mattsson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

BRIEFING Nr 75!

Du håller just nu i din hand den 75:e utgåvan av vårt föreningsblad, Briefing. Jag tycker att det är en händelse som är väl värd att uppmärksamma. Från ett mycket enkelt och blygsamt blad har det hela tiden utvecklats och blivit mer och mer läsvärt för varje år som gått. Självt fick jag Briefing nr 17 som första häfte i min hand när jag kom med som medlem och där kunde jag läsa en rapport från det legendariska årsmötet på Öland, diverse reseberättelser och bl.a. annat ett par öfunderingar av Anders Källgård som ju verkligen fortsatt att tänka i samma banor!

Redaktör för bladet var då **Kicki Lind**, men redan i nr 18 var det dags för **Anita Maria Karlsson** att ta över ansvaret. Anita Maria skulle komma att lägga ner ett otroligt stort arbete för Briefing och skillnaden från nr 18, som var hennes första, till nr 39 som blev hennes sista, är stor. Ett av de ännu bestående insatser som Anita Maria stod för var att etablera kontakten med Nora tryckeri, som idag visserligen har blivit en del av Strands grafiska, men där nuvarande redaktör fortfarande håller fortlöpande kontakt med Anders Flodman i Nora som i all tysthet har betytt så mycket

och ständigt är lika trevlig och tillmötesgående. Det skulle inte förvåna mig om Anders Flodman är den person utanför SGS som har betytt mest för oss och fortsätter att göra så. Det är på sin plats med ett djupt känt tack till Strands tryckeri och framför allt Anders Flodman!

En milstolpe passerades i samband med SGS 10-årsjubileum. För första gången hade vi ett omslag i färg och jag tror att alla kände att det var ett verkligt lyft och att Briefing på något sätt blev ännu mera ”riktig”.

När Anita Maria slutade som redaktör räddades situationen till sist av **Ing-Marie Henningsson** som lite mot sin vilja, men med ett strålande resultat, förde Briefing framåt till nr 48 när **Gunnel Svensson** tog över och i sitt första nummer också hade glädjen att på omslaget ha en bild från den brunn i Zambia som blev resultatet av den spontana insamlingen som följde på föredraget av Agneta Håkangård som jag tror att många minns.

Gunnel Svensson har tagit ansvar för många nummer och ända fram till och med nr 71 var det hennes förtjänst att Briefing fortsatte att utvecklas. Vi kunde

glädjas åt mer färg i tidskriften, till en början vart annat nummer med färg såväl på omslag som på flera uppslag och från och med nr 58 har varje utgåva varit i full fyrfärg!

När Gunnel drog sig tillbaka efter mycket väl förrättat värv hade vi den stora glädjen att hälsa **Marita Täppinen** välkommen som föreningens redaktör. Att döma av de nummer som Marita svarat för hittills känner jag mig säker på att den positiva utvecklingen kommer att fortsätta!

Vi är alla skyldiga Kicki, Anita Maria, Ing-Marie, Gunnel och Marita många tacksamma tankar! Utan en redaktör skulle vi inte få något medlemsblad, men till sist är det ändå så att det måste vara vi alla som bidrar så att redaktören har material att arbeta med. Det är utan tvekan ett tungt jobb att se till att vi regelbundet får vårt medlemsblad i lådan, men du kan som läsare verkligen bidra till att göra redaktörssysslan både lättare och roligare genom att också skicka in bidrag. Det behövs både ord och bild och som jag envist brukar upprepa: Visst är det väl konstigt om du har varit på en riktig resa och inte har upplevt någonting som du tycker är värt att berätta för andra? Fler och fler skickar glädjande nog vykort från sina resor – vilket väl egentligen borde vara obligatoriskt för

en SGS:are, men det behövs lite längre bidrag också! Kan du skriva och skicka elektroniskt så är det så mycket bättre, men alla bidrag i alla former är mer än välkomna! Skriv!

Årsavgiften för 2010

Varje år är det ett förhållandevis stort antal medlemmar som glömmar att betala in årsavgiften till föreningen. Jag kan ju förstå det – avgiften är ju så låg att den försvinner i mängden, men det betyder mycket extraarbete för kassören och onödiga kostnader för föreningen. Gör en snabb kontroll av om du betalat för 2010 och om inte – betala nu direkt!

Värmöte 2010

Med det här numret av Briefing följer inbjudan till årets vårmöte i Lidköping. Det är inte så ofta vi återkommer till samma ställe två gånger, men det har hänt tidigare och kommer säkert att hända igen. Vi minns nog många det förra mötet i Lidköping med glädje och jag är övertygad om att det också den här gången kommer att bli mycket minnesvärt och roligt! Det kommer naturligtvis att bli ett strålande väder så vår gemensamma utflykt till det vackra Kinneksulle blir en riktig höjdare.

Vi ses i Lidköping!

1. När och hur blev du medlem i SGS?

I slutningen af 2001 mødte jeg Ebba på en spændende rejse til Libyen. Vi besøgte blandt andet et Leptis Magna og tilbragte noget af ferien i ørkenen sammen med nogle tuareger og deres kameler. Ebba fortalte om SGS, og jeg blev straks interesseret. Kort efter blev jeg medlem.

2. Har du deltaget i något av föreningsens höst- eller vårmöten?

Siden da har jeg deltaget i flere af møderne, og synes det er en fin måde at lære både Sverige og foreningens medlemmer at kende.

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS resa)

Det er svært for mig at sige, hvilken rejse der har været den bedste. Der har været mange gode rejser med mange gode oplevelser. Jeg vil kunne tale om mit liv før og efter den første solformørkelse.

Eller mit liv før og efter de blåfodede suler på Galapagos. Eller mange andre oplevelser, som jeg drømte om som barn.

4. Din drömmresa om du varken behöverta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?

En drømmerejse kunne for eksempel være at besøge de tidligere skandinaviske kolonier og historiske handelsstationer i en samlet perlerække.

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

Hvad der aldrig mangler i min bagage er min lille Victorinox-kniv med kompas, lygte og termometer.

6. Vad vill du helst läsa om i Briefing?

Jeg holder meget af at læse rejseberetninger i Briefing

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Gunila Walfridsson
Alsnögatan 46
11641 Stockholm

Eva Jonsson
Mjölners Gränd 5
961 32 Boden

Birgitta Björklund
Landalabergen 33
41129 Göteborg

Richard och Maria Petri
Folkungagatan 11
35236 Växjö

Anne Christine Myhrberg
Fasanvägen 37
64193 Katrineholm

Carin Hansson Robert
Almströmsgat. 9A
11336 Stockholm

Ulla Trogstam
Runebergsgat. 46 F
61137 Nyköping

Agneta Brandt
Länsrådsvägen 28
128 38 Skarpnäck

Marianne Johansson
Storgatan 98 D
26233 Ängelholm

Marianne Berg
Parkgatan 8
411 38 Göteborg

Eva och K G Kulling
Västerled 25
167 55 Bromma

SGSs lilla språkskola

HEJ

TACK

ADJÖ

OLA

OBRIGADO

ADEUS

portugisiska

HOLA

GRACIAS

ADIOS

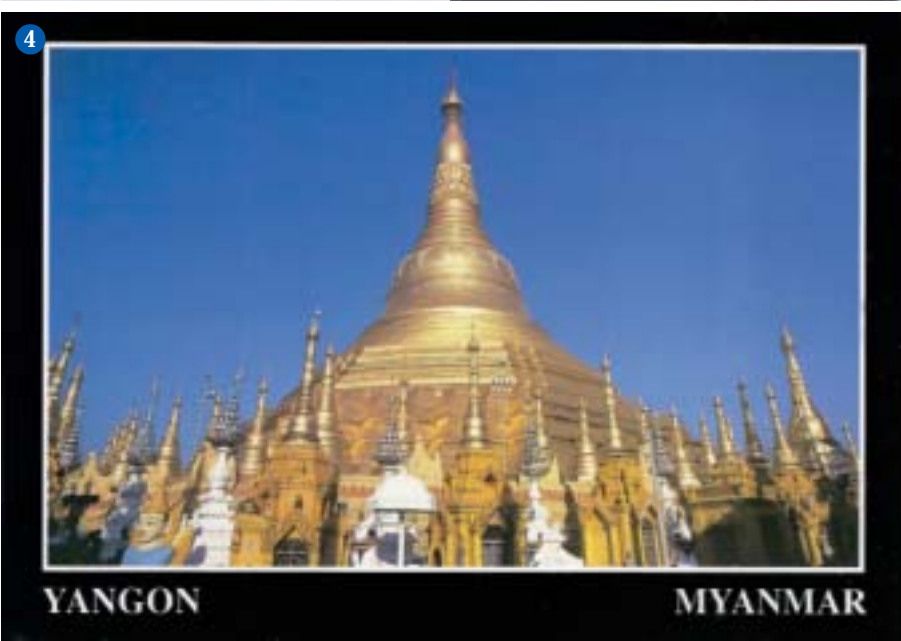
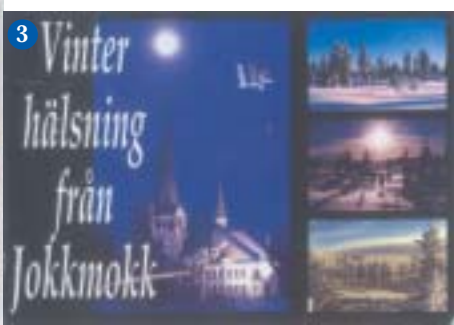
spanska

KAIXO

ESKERRIK ASKO

AGUR

baskiska

1. Islas Galapagos, 29/11-09

Hej Alla SGS-are. Jag reser med Äventyrsresor till Galapagos öarna. 4 av 8 öar har vi sett, snorklat tillsammans med sjölejon och havssköldpaddor. Får historik och kultur på ön Floreana. Trevligt sällskap på 15, som värvas till SGS-medlemmar! Senare till Amazonas Wild life Center.

Hälsningar Birgitta Lindblad

2. Namibia 2010 01 02

En hälsning från Namibia, där vi rest runt med hyrd 4x4-bil. Efter 415 mil är vi tillbaka i Windhoek. Vi har kört timme efter timme i ett otroligt vackert och ödsligt landskap utan att möta en bil eller se en människa. Vi har upplevt Fish River Canyon, Sossusvlei, Twyfelfountain, sälarna i Cape Cross och Etosha förutom mycket annat.

Eva och Anders Gezelius, Kristina Bergman o Eric Skoog

3. Jokkmokks marknad, 3 febr 2010, Jáhkámáhke márnána

50 cm snö och -15 grader. Har just sett på salvtillverkning över öppen eld. Ikväll ska jag lyssna på samisk jojk.

Hälsningar från Owe Nodmar

4. Burma

Hej! Här kommer en hälsning från 32 SGSare på vift i Burma.

Leif & Kerstin, Jan, Ing-Marie, Kerstin L, Bengt, Stig & Marianne, Ingemar & Eva, Kristina J, Göran & Margit, Mats & Kerstin, Hasse & Margot, Kristina B, Lisbeth, Mårten & Birgitta, Rainer & Ulla-Britt, Kerstin S, Stefan, Lars & Eva, Håkan & Jane, Jörgen, Dag & Margareta

10 mil och 24 timmar räcker för ett vykort.

En turist är enligt världsturismorganisationens definition en person, som för nöjes skull är minst 10 mil från sin folkbokföringsadress under minst 24 timmar för att ha roligt eller uppleva olika sevärdheter m.m. utanför sin vanliga omgivning.

Taiwan med Macao och Hong Kong, andra gruppen

Text och bild: Elly Mattsson

(Rapport från första gruppen SGS:are på resa i Taiwan finns i Briefing nr 74, red.)

En vecka efter första gruppen åkte vi i andra gruppen med 11 deltagare till Taiwan. Vi möttes i Taipei av vår reseledare Lars Arvidsson och Allen, en taiwanesisk guide som brukar leda egna resor. Han berättade att han bl.a. varit i Stockholm med grupper. Att han nu skulle följa med oss berodde på att Lars inte talar kinesiska. Lars leder i vanliga fall grupper på Japanresor med några dagar i Taipei.

Programmet för båda grupperna var från början lika men blev bitvis olika på grund av vädret. I Taipei vandrade vi och åkte runt till de olika sevärdheterna på samma sätt som första gruppen, så det går jag inte in på. En rolig sak var vaktombytet vid Chiang Kaisheks Memorial. Jag undrar vem som gjort koreografin till det. Fantastiska killar som klarade det. Jag lade också märke till alla

dessa små tempel som var inklämda mellan höghusen. Det är inte bara religiösa tempel utan de har tempel även för personer som gjort något speciellt. Från Taipei reste vi österut, som den ursprungliga planen var, men vi åkte med tåg istället för buss som det var tänkt. Orsaken var ett nytt ras som blockerat vägen.

Nästa utflykt gjorde vi i Taroko National Park där vi åkte buss in i ravinen. Tyvärr var det dåligt väder och hade varit det redan innan vi kom, så vägen var stängd en bit in i ravinen. Det blev en kortare busstur än det var tänkt och det blev heller inte någon vandring. Litet tråkigt, men man förstår att det var fara för ras när man såg de fantastiska höga branterna där vägen skurits in på några ställen.

Vi övernattade i Hualien och fortsatte dagen därpå till Taitung varifrån det var meningen att vi skulle flyga till Lanyu. Men även denna gång var vädret emot oss så efter en lång väntan fick vi veta att flyget var inställt. Vi övernattade i Taitung och Lars planerade snabbt om till båt till Gröna ön i stället. Gröna ön har

Vig flamingo i parken i Hong Kong.

Sleeping Beauty, Gröna ön

tidigare använts som fångelseö och det finns byggnader som idag visas för turister. Men det finns även vacker natur och ett bad med varma källor. För att komma runt på ett smidigt sätt hyrde våra färdledare två bilar som kördes av Lars och Allen. Ön är inte större än att man kan åka runt på en dag med olika stopp. Vi hade bara två halva dagar på oss, men vi hann se mycket ändå. Runt ön finns flera fantastiska klippformationer av vilka några har fått namn efter vad de påminner om tex Pekinese Dog och Sleeping Beauty. Vi besökte även ett 2000 årigt boställe med flera byggnader mer eller mindre bevarade.

Vi hann även med en kortare vandring och bad vid badanläggningen med varma källor, vilket var skönt efter den svettiga vandringen i 30 graders värme. Tillbaka på fastlandet åkte vi buss till

Kenting på sydkusten. Där besökte vi botaniska trädgården och det stora akvariet, vilka båda var mycket sevärda. Från Kenting vidare med buss till Tainan där vi bla tittade på templet till krigsherren Koxingas ära. Han var den som befriade Taiwan från holländarna som bosatt sig vid Fort Zeelandia. På kvällen åt vi också resans lyxigaste middag. Morgonen därpå fortsatte vi mot Rueili. Vi stannade för lunch vid en restaurang med en vacker utsikt över teodlingar och bergen omkring. Där blev det en liten teeceremoni efter maten. Rueili var ett lugnt och trevligt samhälle, men med spår av stora ras. Vi gjorde flera vandringar och utflykter, bl.a. till Longgong Falls ett högt vattenfall som vi endast fick se på avstånd eftersom de sista broarna var raserade.

Från Rueili reste vi till Solmåneshöjden som

Ananasförsäljare i Kenting

ligger mycket vackert uppe i bergen. Vi åkte båt över sjön för att bese en dansuppvisning med thaofolket som är en etnisk minoritet. Sjön är speciellt helig för dem. Även här finns det flera tempel och en helig ö som man inte får landstiga på. Det har de löst med att bygga en brygga runt halva ön där turistbåtarna kan lägga till.

Efter Solmånesjön var det dags att lämna Taiwan för Macao. Det var även dags att säga adjö till Allen, som var en mycket trevlig och kunnig bekantskap. Vi önskade honom välkommen till Sverige även på vintern vilket han dittills undviktit på grund av kylan.

Macao såg vi till största delen till fots, det är en liten ö. Att vandra genom kvarteren med det ena kasinot större än det andra får en att fundera på hur mycket pengar folk lägger ned på spel och nöjen. Troligen gigantiska summor.

Från Macao reste vi till Hong Kong där

vi var två dagar. Den första dagen besåg vi Hong Kong till fots, med buss och med spårvagn. Både bussar och spårvagnar var dubbeldäckare, men såg ändå små ut mot de höga skyskraporna. Den andra dagen var fri för egna utflykter och större delen av gruppen använde den till att åka lokalbuss ut till Stanley, en mindre stad vid havet.

Där kunde man ströva

runt bland marknader och promenera längs stranden. Skönt efter det myllrande folklivet inne i Hong Kong. Eftermiddagen tillbringade vi flera av oss i den vackra park som låg strax intill vårt hotell. Vårt hotell var för övrigt som gjort för att gå vilse i. Det bestod av två byggnader med flera våningars höjdskillnad och flera utgångar. Dessutom var det spegelväggar överallt. Som tur var fanns det personal som kunde visa oss rätt.

Dagen avslutades med avskedsmiddag på en restaurang en bit från vårt hotell. Middagen bestod av flera lokala rätter och som dessert "lyckobullar", ångade bullar av rismjöl med en söt fyllning.

Så var det då dags att lämna Hong Kong för att flyga hem. Vi sa adjö till Lars på flygplatsen och tackade för en trevlig och lärorik resa. Trots vädret, som ställde till det ibland, fick vi se mycket av Taiwan och Lars var en mycket kunnig berättare om Taiwans historia.

Att läsa och/eller resa

Text: Malin Engstedt

Pär Lindström har skrivit en fakta-späckad resehandbok: "Lär känna Lettland - läsebok och resebok". Han lyckas få med både Lettlands historia med utländska erövrare bland annat från Polen, Ryssland och Sverige, självständighetskampen (utan kontroversiella politiska analyser) och historien om Lettlands judar. Över 100 000 mördades och Lindström undviker diplomatiskt eventuella skuldfrågor: "Liksom i andra länder fanns det människor som hjälpte judar gömma sig och andra som var beredda att hjälpa nazisterna". Kombinationen läse- och resebok är inte lätt att överblicka. Registret kunde ha varit än mer detaljerat för boken innehåller massor av nyttig information som

resenären "in action" snabbt vill ha och som hon hemma snabbare hittar på webben. Detaljerade beskrivningar av städers och landskaps sevärdheter är bokens kärna och säkert ytterst användbara. Dessutom finns information om den sjungande revolutionen, kultur, poesi, land och folk och sist men inte minst: köket och maten. Ser till min glädje att Pär Lindström rekommenderar min styvmor Diana Krumins Engstedts bok "Mor lärde mig, en bok om lettiska mattraditioner". Med Lindströms och Krumins Engstedts böcker samt Arne Bengtssons "Hotad frihet" om baltisk nutidshistoria och politik har den som är intresserad av Lettland all tänkbar information!

Var försiktig om du passerar Stockholms Centralstation nästa gång du är ute och reser! Enligt SJs tidning Kupé (augustinumret 2009) sjunker stationen med 1-1,5 meter per år. Se bifogat klipp.

Stockholms anrika Centralstation byggs om och blir Sveriges modernaste mötesplats.

Om alla pusselbitar faller på plats, sker ombyggnaden i sju olika delstappar fram till 2012. Den första etappen, med grundförstärkning och ompåläggning av Södra paviljongen i den södra delen av stationshuset, har redan inletts. Orsaken till detta är att den gamla byggnaden, från 1871, sakta men säkert sjunker ned i den gamla sjöbottnen. För att säkerställa ett hållbart samband med detta nödvändiga arbete planeras att bygga och modernisera hela Centralstationshuset till dagens och framtidens resandebehov. För de kommande sex byggnadsetapperna, som för närvarande är beslutade ännu, vill Jernhusen

och Sveriges Jernbaner förbereda de kommande åren att påverkas i olika grad när delar av Centralstationen, och gångarna till och från pendeltåg och tunnelbana, byggs om och förändras.

SNABBFAKTA

Invides: År 1871, byggd i italiensk renässansstil.
Arkitekt: Adolf W Edelswärd.
Antal besökare per dag: 200 000, vilket gör den till Nordens största station.
Antal restauranger och matställen: 17.
Antal butiker: 18.
Ombyggnadsperiod: 2009-2012.
Sjunker per år: 1-1,5 meter.

Kvinnoresan till Rajasthan i november 2009

Text och bild: Christina Völcker

En resa kan inte börja mer dramatiskt! Inte kunde vi 10 förväntansfulla damerna ana att Finnairs piloter skulle gå i strejk, precis när det var dags för oss att flyga med detta finska bolag till Delhi!

Researrangör Lotta (vår föreningens rese-mästare) fick genom ett lyckat detektivarbete iväg oss - uppdelade på tre grupper. Via Wien, Paris och London nådde vi Delhi, tyvärr ett dygn senare än beräknat. Detta gjorde att vi gick miste om vårt första resmål—Sariska Nationalpark. Det var naturligtvis en besvikelse, men vi hann ändå med oerhört mycket under de återstående 17 dagarna.

På flygplatsen mötte oss Elin Bolmgren, bosatt i Indien sedan 15 år. Hon var vår ciceron och tolk under hela resan. Elin är väl bevandrad i Indiens historia, religion, språk, politik, samhällsskick, seder och bruk. All kunskap förmedlades oss vid dagliga små föreläsningar, och dessutom fick vi med oss div. stenciler och kompendier av Elin, i Indien kallad Nashi. På det viset fick vi möjlighet att sedan hemma i lugn och ro rekapitulera all information och reflektera över det diametralt annorlunda livet i Rajasthan. Elin, som naturligtvis talar hindi flytande, har en enastående förmåga att komma till tals med människorna, och framför allt kvinnorna ur alla samhällsklasser, kaster och religioner. Hon klär

sig själv som en koherdekvinna och vill se till att befolkningen slår vakt om sitt kulturarv. Detta får naturligtvis inte leda till att utvecklingen stagnerar, något som skett på landsbygden. Där lever man

fortfarande som på medeltiden med två undantag: mobiltelefon och motorcykel. Vårt första improviserade hotell i Delhi höll oss klarvakna de få timmar vi hade där för att vila. Biltrafik, flyg och tåg skapade ett sådant öronbedövande oväsen NATTETID, så hela hotellet skakade!

Omtumlade klev vi på vår buss, som tog oss till vår första riktiga anhalt—Kuchaman. I den lilla staden var det liv och rörelse, och som enda västerländska turister blev vi nyfiket betraktade.

Övernattning skedde i ett fort, tidigare i en maharajas ägo. Hisnande färd i jeepar upp till fortet, högt beläget på en bergstopp! ”Vägen” gick i sicksack utan kurvor, så varannan vägsträcka kördes backandes! På fortet bodde vi furstligt och hade en betagande utsikt. Soldis och ljud nerifrån staden; en sagoliknande stämning som ur tusen och en natt.

Väl nere i Kuchaman kunde vi insupa den indiska atmosfären. Med doften av kryddor, urin och avgaser i näsan gjorde ögonen upptäckten av livet på gatan. Där bökar grisar, getter och hundar i sophögarna. Där diar en sebukalv. Där kan man sova, ha butik, laga mat, ha raxalong, tvätta sig och uträtta sina behov.

Den heliga staden Pushkar var vårt huvudkvarter under större delen av Rajasthanvistelsen. Till staden kommer många pilgrimer för att besöka något av de många templen eller ta ett dopp i den nu uttorkade heliga sjön.

I Pushkar handlar vi lämplig klädsel, slöja och lång kjol, för att smälta in i omgivningen när vi åker ut i öknen. Tre dagar med två övernattningar i tält väntar oss nämligen. Vi skumpar fram i sakta mak sittande på kamelkärror. Med oss har vi kamelförare, vilka också ser till att vi förses med mat.

Syftet med en kvinnoresa är att man ska

kunna få kontakt med kvinnor från andra spännande kulturer. Det fick vi verkligen tillfälle till. Det blev många möten med dessa färgstarka, positiva och stolta kvinnor från olika klasser, kaster och religioner. Dessa möten har etsat sig fast i hjärnan. Huvudet fick göra en kullerbytta, men det var nyttigt. De första besöken gjordes hos människor boende i hyddor av koskit och lera och med halm-tak. Vi själva huserade i ett vackert tält, där alla damer fick plats. Det var naturligtvis en upplevelse att klara av sina toalettbestyr utan något annat till buds stående än en sanddyn. Vi blev också varse att kodynga kan användas till mycket. Man bjöd t.ex. på bröd gräddat på tor-

kad koskit. Det gick alldeles utmärkt att förtära, precis som allt annat vi bjöds på. Efter ökenfärden arbetade vi oss upp i hierarkin och fick möta kvinnor i kommunal tjänst liksom lärare, musiker, jurister osv. Då kunde vi utbyta tankar direkt genom engelska språket.

lig trafik. Där trängs bilar, bussar, lastfordon, cykelrikshas, taxirikshas, fulllastade cyklar, motorcyklar med hela familjer, dragkärror och alla möjliga djur. Att inte korna låter sig störas av det vilda tutandet! Och ingen tycks känna till några trafikregler!

Naturligtvis besökte vi de sevärdheter, som kom i vår väg, såsom Taj Mahal och Indira Gandhis hem.

Några skolprojekt hann vi också med. Vi blev varse att man gör behjärtansvärda försök att bättra på skolgången, framför allt för flickorna. Det är fortfarande svårt att få igenom den obligatoriska skolgången. Särskilt på landsbygden håller skolorna en mycket låg kvalitet. Betänk, att 70% av Indiens 1 miljard människor bor på landet.

Efter Pushkar med omnejd väntade Jaipur på oss. Därmed hade vi kommit till en lite större stad med allt vad det innebär av folkmyller, färggranna basarer och i våra ögon och öron omöj-

Från Jaipur till Agra gick färden med tåg liksom slutligen resan från Agra till Delhi. En tågresan i Indien är även den en upplevelse! 23 mil tar ca 5 timmar plus en försening på två timmar! Men vad gör det, för tid spelar en oväsentlig roll i Indien.

Vi slutade alltså som vi började; i storstaden Delhi. Då hade vi "arbetat oss upp" till det totala kaoset och cirkeln var sluten. Det finns mycket mer att berättas, men man måste begränsa sig.

Slutkommentar: en Indienresa låter sig inte beskrivas—den måste upplevas!

Tyskland mister världsarv

Text: Olle Åberg

Vi som åkte tåg till startpunkten för vårens (2009) SGS-kryssning hade en underbart fin resa längs Elbes dalgång. Sedan gick det så här i våras:

Det kallas för en blamage för Tyskland. Unesco har strukit Elbes dalgång vid Dresden från världsarvslistan. Bygget av en bro förstörde vyn. Något liknande har bara skett en gång tidigare. Floden Elbes vackra dalgång vid Dresden fördes upp på FN-organet Unescos världsarvslista 2004. Två år senare hamnade Dresden på den röda varningslistan sedan det blivit känt att staden planerade att bygga en ny modern bro över Elbe. Dessa planer hade i och för sig varit i svang alltsedan 1996, men hade inte varit kända för Unesco.

Sedan dess har en strid pågått mellan Dresden och Unesco. Dresden har försökt beveka Unesco med en ny smäckrare variant av bron. Unesco har krävt en tunnel. Den borgerliga regeringen i Dresden har inte velat ge vika, bland annat eftersom broalternativet varit föremål för en folkomröstning.

Kända kulturpersonligheter som nobelpristagaren Günter Grass har ställt sig

på Unescos sida och åtskilliga demonstrationer har ägt rum för att stoppa brobygget.

2008 kom ett ultimatum från Unesco och på årets möte i Sevilla fanns det ingen återvändo utan Elbedalen ströks från världsarvslistan. Tidigare har det bara skett vid ett tillfälle. Det var när ett naturskyddsområde i Oman hamnade i onåd. När brobygget planerades på 90-talet var det för att avlasta trafiken mellan Dresdens två delar. Sedan dess har en kringfartsled byggts och kritikerna anser att brobygget numera är onödigt av trafikskäl.

Flera ledande rikspolitiker i Tyskland beklagade beslutet.

- Världsarvskommitténs beslut är ingen bra nyhet, sade den tyske utrikesministern Frank-Walter Steinmeier enligt Spiegel Online.

Världsarvslistan omfattar 877 objekt. Tyskland har numera 32 av dessa.

Källa: Alternatorn nr 4, dn.se

En halv mil rakt ut i vattnet

Text: Olof "Olle" Carlsson

På västra sidan av Kållands halvö ligger **Hindens rev** – en 20-50 bred udde som sträcker sig 5 km ut i Vänern. Denna moränrygg som bildades för ca 10 000 år sedan, då inlandsisen ömsom växte till och smälte undan, når som högst 21 meter över

vattnet. Detta är ett geologiskt minnesmärke som ger vandraren en upplevelse utan motstycke. Större

delen är sedan länge ett naturreservat. Växtligheten som av naturliga skäl är vindpinad, innehåller många rara växter som stinknäva, stenmåra och mjölon. Vissa år kan man plocka litervis med smultron. Då det råder övervägande västliga vindar är det stor artskillnad mellan den västra och östra sidan.

Stigar leder vandraren på växlande underlag genom nyponsnår, mellan

enbuskar och i skyddande skog. Längst ut kan man genom att följa ett fartyg se jordens krökning. På Dalslandssidan kommer revet upp igen och bildar Hjortens udde. Rester av moränryggen kan spåras i Oslofjorden och i Finland.

För många lidköpingsbor är det tradition att besöka Hindens rev minst en gång om året. Vid fo-

ten av revet ligger Svalnäs – "Lidköpings riviera".

Röster har höjts för att få revet klassat som världsarv.

Bilden ovan är tagen från internet.

SGS-are: Missa inte "Hinna" när du är i Lidköpingsstrakten!

Etiopien, 9-24 december 2009

Text och bild: Stig Sandin

Jag och fem andra resenärer fick möjlighet att följa med Håkan Pohlstrand och hans etiopiska kollega Brook på en rekognoseringstur till västra Omo. Målet var att besöka Omo nationalpark. Men då det inte finns någon bro över floden gick färden sydväst från Addis Abeba via Jimma och ned i området mellan floden och sudangränsen.

Det är torrperiod vid den här tiden, men allt stämmer ju inte och det hade regnat i tjugo dagar strax före vår ankomst. "Vägarna" är ju inte de bästa och används även för att driva stora hjordar av boskap vilket inte förbättrar det hela.

Surmakvinna med läpptallrik

Hjullhusen fylldes med lera, men vi kom sakta framåt. Senast Håkan besökte området var på sjuttioalet då det fanns en landningsbana, så det var möjligt att flyga till området.

Efter fyra dagar kom vi till parken och fick då veta att föregående besök skedde

tre månader tidigare, alltså inte så hård trafik. Vi hade tältcamp under fyra nätter i parken med utfärder på dagarna.

Nilbuffel

Djurlivet var intressant med bl.a cirka tvåhundra nilbufflar, femhundra elandantiloper, tusen koantiloper och även enstaka geparder och giraffer. Två av deltagarna på resan hade fågelskåd-

Ko som parkering för rödnäbbad oxhackare.

ning som huvudintresse och fick detta väl tillgodosett; noterade 358 arter varav 18 endemiska samt tre arter som inte tidigare noterats i Etiopien.

Färden gick sedan norrut till Jimma, öster och sydöst runt sjöarna Shala och Abijata, där vi dagen före julafton fick skåda tjugo- till trettiotusen flamingo.

Det hela avslutades på julaftonskvällen med middag på svenska missionen i Addis, innan det blev dags för nattflyget till Sverige.

SVALBARD – SPETSBERGEN

Text: Marianne Billing. Foto: Stig Billing

SVALBARD – SPETSBERGEN namnen känns både kalla och mystiska. Att ögruppen gör skäl för namnet är tydligt när planet gör en sväng över de is- och snötäckta spetsiga topparna. Det är mitt i sommaren men det ser både kallt och kargt ut. Vi landar strax utanför världens nordligaste stad Longyearbyen.

Vi skall segla med M/S Origo i vattnen runt Svalbard under en vecka, hon tar endast 24 passagerare och är inte så stor. Vi hoppas därför att få uppleva djur och natur på nära håll. Hur är isförhållandet, har nedsmältningen medfört att isbjörnarna varit tvungna att ge sig längre norrut till för dem bättre jaktmarker. För oss kan det vara positivt med mindre is då vår kapten väljer en äventyrligare rutt än den vanliga för turister. Går det att ta sig fram mellan öarna med vår båt.

Det är inte särskilt kallt, ungefär som vår skånska vinter +5 – 6 grader men det blåser friskt, vilket gör det kallare. Det blåser kuling när vi rundar den sydligaste spetsen av Spetsbergen, som är namnet på den största ön. Nu är det middagsdags och tallrikarna åker över borden och vaniljsåsen till äppelkakan ligger på köksgolvet. Men vi är snart i lugnare vatten.

Vi gör ”landningar” dvs.zodiakerna (gummibåtar med utombordsmotorer) sätts i sjön och vi klättrar ner. Det krävs

en viss träning för detta men vänliga händer tar tag när det behövs och vi kommer på plats. Det jobbigaste är alla kläder som skall på vid landningarna. Vi måste ha stövlar, varma kläder, regn- och vindtäta ytterst och allra överst flytvästen som är ett måste.

Vi vandrar över en tundra med sköna purpurbräckor och tuvbräckor. Vi ser rester av tusenåriga valben nu överväxta av mossa och blommor. En tidigare använd mätstation för väderobservationer ligger väl förankrad på ön. Man bör nog ha ett särskilt kynne för att stå ut med att bo här långa tider. Det finns planer på att återbemanna stationen. Inte långt därifrån ligger resterna av ett gammalt valrosslakteri, tusentals benrester kritvita av vind och regn. Det är en beklämmande syn.

Vi har fått bestämda order om att ingenting får tas med och ingenting får lämnas kvar. På dessa öar har människor varit i långa tider i motsats till Antarktis, men vi har skyldighet nu att bevara och iaktta största försiktighet. Vi rör ingenting, endast forskarna får här röra.

På Wahlbergöya får vi en härlig upplevelse. Oscar, vår guide har upptäckt en valrosskoloni på cirka 50 djur. Vi landar på andra sidan ön och tar oss tyst och försiktigt fram. Vi vet inte hur nära vi kan gå innan de flyr, sakta kommer vi

närmare. Vi ser att ett stort huvud sträcks upp och vänder sig mot oss lugnt registrerande oss utan rädsla. De övriga ligger lojt och gonar sig i solen. Efter en stund lyfts ett annat huvud. Det verkar som vaktombyte. De är jättebjässar med långa betar. De behöver inte vara rädda, för egentligen har de inte några fiender nu sedan vi människor slutat att jaga dem. 25-30 m från dem sätter vi oss ned. Vi ser otroligt stora klumpiga varelser men som kan röra sig hur smidigt som helst i vattnet. Det blir en känslomässigt stark upplevelse att vara så nära vilda djur.

Sålar och fåglar har vi självfallet haft omkring båten under dagarna. Måsar, stormfåglar, labbar och världens mest långflygande fågel silvertärnan. Den häckar här uppe på sommaren och flyt-

tar till Antarktis på vintern för då är det sommar där. Att den lilla späda varelsen kan orka så långt två gånger om året.

Vi ligger still nära svalbardsgrisslornas höga branta berg. De är svartvita och kallas skämtsamt för Svalbards pingviner. Vid ett annat brant berg kan vi gå ännu närmare, där häckar lunnefåglarna som har en färgstark kraftig näbb. De är mindre än vad jag hade föreställt mig men ger ett lugnt och stadt intryck i motsats till de ivrigare grisslorna.

Hur är det med isbjörnarna, kommer vi att få se några? Då händer det! Utkiken uppe i masten har siktat en mamma med unge på ett stort isflak. Försiktigt manövreras båten, vi vill inte störa men samtidigt komma nära. Vi ser ett sälkadaver där mamman tydligt ätit sig

Isbjörnshonan har ätit på sälkadavret och låter nu ungen få komma och ta för sig.

Med människor ca 20 meter bort är det bäst med vakthållning, en i taget håller koll på oss.

mätt för hon är blodig under magen och nu låter hon ungen komma och ta för sig. Hon går sin väg och vänder sig om flera gånger för att se att ungen är med. Hon låter den inte vara länge vid sälen, hon är nog litet störd av båten ändå. Kanske kommer de tillbaka när vi har försvunnit.

Det dröjer inte längre än till natten innan vi blir väckta av ” Isbjörn i strandkan-ten”! Det händer spännande saker på nätterna och vi får rusa upp. Nätter – det är strålande sol och blå himmel perfekt fotograferingsljus dygnet om. Egentligen borde vi vara vakna bara för att det är så vackert. Nu är det isbjörn som gäller. Tre stycken vid en rätt så grön strandkant. Oscar berättar att den som ligger längre upp på stranden är en gammal hona som tydligen ätit sig mätt på ejderägg och ungar. Hur kan han se att det är en hona? Jo, den har en slags krage om halsen som forskarna satt på henne för att kunna följa hennes vandringar. Det är endast honor som undersökts. De andra två vid en hona med en unge smaskar i sig ur ejderbona. Vi ser fåglarna avvaktande en bit ut i sjön. De

här isbjörnarna bryr sig inte om oss ute i zodiaken men Oscar är på sin vakt.

På Svalbard får inte någon gå ut i markerna utan att vara beväpnad. Det har hänt olyckor med isbjörnar, de kan gå till anfall. De är fridlysta så gevären är till att skrämja dem med men självfallet till försvar om så behövs. Alla som kommer hit får en liten skrift om hur man uppträder för att inte råka illa ut.

Vi landar på Danskön där André startade sin ödestigra ballongfärd 1897. Vi står på den nu rostiga startplattan och beundrar den vilda vackra utsikten han hade. Vi har sydlig vind, det var den han väntade på och till sist fick. Vi tänker på förhoppningar och längtan att nå Nordpolen. Med facit i handen vet vi hur det tyvärr gick och de hittades 30 år senare på Vitön.

Vid Ny Ålesund finns ytterligare en startplats då Amundsen gav sig iväg därifrån i sitt lilla plan 1928. Han har aldrig återfunnits. Det är historiska platser som fångslar och ger respekt.

Vi ger oss ut med zodiakerna för att uppleva de mäktiga glaciärerna. Mäktiga som flervåningshus rör de sig sakta sakta. Det gäller att vara försiktig för när de kalvar dvs. det med ett brak lossnar ett sjok is och faller i vattnet då bör man inte vara nära. Det blir då en svallvåg som kan vara ödestiger. Vi upplevde flera kalvningar och kunde på nära håll när det lugnat sig studera tusenårig is som kommit loss.

På de öar som ligger närmare Golfströmmen är växtligheten mer påtaglig. Där betar vildrenar och vi sitter lugnt bland fjällblommorna utan att störa. När vi nu ser växtlighet runt oss tänker vi också på att inne i Spetsbergens djup finns fröer från hela världen bevarade i en genbank. All slags växtlighet finns representerad där för att vi skall kunna få fram friska grödor om något skulle hända vår planet. Otroliga skyddsåtgärder är gjorda för dessa atomsäkra bergsrum.

Svalbard har lång historia men också en framtid av stor betydelse. Norge bryter en mindre mängd kol här likaså Ryss-

land, det senare mest antagligen av strategisk betydelse. Svalbard är norskt och ett antal stater har i Spetsbergstraktatet överenskommit om skydd och hänsyn till öarna. Dess största skatt består av en för oss fängslande natur med ett rikt djurliv, en skatt att bevara och glädjas åt.

Turistbyrån på Svalbard kan ge alla upplysningar om hotell och olika arrangemang som anordnas. Expeditioner med båt, vandringar, kajakpaddlingar, hundsläde allt med utmärkta guider. Det är dyrt på Svalbard, men det lönar sig att leta efter extrapriser. Flyg från Oslo.

"Special eveningprice - only for You", dvs Esplanadteatern i Lidköping ger Strindbergs "Leka med elden" den 14 maj - endast för SGS:are.

<http://www.esplanadteatern.se/>

En dag att minnas

Text och bild: Ulla Johansson

Annandag jul 2009 såg jag på TV en film med namnet "Det dyrbara barnet från Tibet". Den handlade om sökandet efter en hög lamas inkarnation, en s.k. tulku.

Det väckte minnen. Jag hade ju själv förunnats att få vara med vid den festliga högtiden för invigningen av en tulku, nämligen 17:e Karmapa i klostret Tsurpu i Tibet. Det var 1992. Jag var i Tibet med Svensk-Tibetanska Skol- och Kulturföreningen. Vi hade vistats en tid i Lhasa och var nöjaktigt acklimatiserade till höjden över havet. Tsurpu ligger på 4000 m.ö.h.

En installation av en nyfunnen inkarnation var en betydelsefull händelse för folk i landet. Vi var glada att få tillstånd att resa dit och vara med på festligheterna, 28 juni 1992.

Vi hade tillgång till en höghjulig buss och en guide och startade resan tidigt, omkring kl. 6 på morgonen då det fortfarande var mörkt. Tsurpu ligger c:a 6 mil från Lhasa. När det ljusnade hade vi kommit in på den smala krokiga avtagsvägen mot Tsurpu. Vi var inte de enda på vägen. Här var en formlig folkvandring mot Tsurpu. Tibetanaerna färdades med buss, på lastbil, traktor, till

häst eller till fots. Här bland bergen var det omöjligt att köra om. Karavanen av folk sniglade sig fram. Om någon stannade måste alla stanna.

Efter fyra timmar var vi i närheten av Tsurpu. Då kunde vi inte komma längre med bussen utan fick gå de sista kilometrarna. Vid Tsurpum Gompa (tempel) var det packat med folk. Ceremonierna, lamadanser, skulle framföras på planen framför klostret. Att ta sig dit var inte lätt. Vi klämde oss in bland folkmassorna och fick slutligen en "parkettplats", d.v.s. vi fick sitta på marken rätt

nära arenan. Runt om stod eller satt 1000-tals tibetaner, några andra turister såg vi inte. Bakom oss var klosterbyggnaden och från ett burspråk tittade den 7-årige lille "tulkun", den nye 17:e Karmapa, ner på föreställningen. Den började med lamaprocessioner, munkar i gula dräkter och praktfulla, kamliknande huvudbonader tågade runt arenan. Musiken kom från trummor, horn och klockor. Några gycklare förnöjde publiken mellan numren. De var rätt våldsamma, vi som satt nära fick våra slängar.

Så blev det danser. Dansare, iklädda granna dräkter och hiskliga masker, övertog scenen. En del masker liknade djurhuvuden, andra rena vidunder. Dansarna rörde sig rätt långsamt och hade glittrande kläder. Det ena numret avlöste det andra. Dansarna avtackades med vita katas (halsdukar) och fortsatte sen att dansa med de långa, fransade halsdukkarna slängande. Danser och parader fortsatte i allt mer färgglada och fantasifulla dräkter. Varje dans hade nog sin speciella symboliska innebörd. Fast det förstod vi ju inte. Men en otrolig upplevelse var det.

Det blev hett och dammigt fram på dagen, och hårt att sitta på marken. Folk trängdes, buffades och klev över oss ibland. Efter c:a 5 timmar började det värka i ryggen och jag frågade guiden hur mycket det var kvar av föreställningen.

– Kvar? De håller på hela dagen, förstås!, blev svaret.

Så småningom stod vi inte ut längre utan krånglade oss ut genom folkmassorna, promenerade ner längs floden, åt vår matsäck och mot kvällningen lyckades vi få fri väg för bussen och starta hemresan mot Lhasa. Den tog bara två timmar, men det var mörkt då vi var åter. Det var en dag att minnas.

Ps. Den då 7-årige Gyalwa Karmapa, Ugyen Thinley Dorje, lämnade klostret i Tsurpu år 2000 och flydde till Indien undan kinesernas förtryck. Han är nu i klostret Rumtek i Sikkim.

Kan man bli SGS:are postumt?

Text: Marita Täppinen

Inför årets bokrea tittade jag på min bokhylla och undrade om det eventuellt skulle gå att ordna plats för några nya böcker. Jag hittade en (som inte kommer att slängas), *"Resenärer i långkjol"* av Ulla och Olof Siljeholm, Carlssons förlag, 1996. En bok - om ett antal damer, som definitivt skulle platsat i vårt gäng, men som levde och verkade 100 år innan vi började utforska världen.

Fredrika Bremer (1801-1865), en nyfiken och modig resenär, som skrivit flera reseskildringar t.ex. "Livet i gamla världen" och "Hemmen i den nya världen". Intresserad av allt - människor och natur, historia och framtid och med stort socialt patos beskriver hon sin tid och sin omvärld förutom i böcker också i reportage och artiklar.

"Hon fann sig väl tillrätta både bland vindrickande atenare och trasiga tiggarbarn i Palestinas arabbyar. En sann, ja, en idealisk resenär!"

Mary Kingsley (1862-1900) reste i "malariasjuka träskmarker" i Afrika. I hennes packning fanns bland annat följande: " .. en vattentät säck med filter, stövlar, mediciner, några höghalsade blusar, ett paraply och broderns kalsonger som skulle bli ett utmärkt skydd mot blodiglar. Hur hett det än var envisades hon med att bära svarta läder-

kängor och korsett. Jag vill inte ha sådana kläder i Afrika som jag skulle skämmas över att visa mig i hemma i England".

När hon var hemma i England var hon "en utmärkt föreläsare, som använde illustrativa ljusbilder och framstod som ett mellanting mellan music hall artist, lärd professor och predikant".

Alexandra David-Neel (1868-1969). Född i Paris, tillbringade hon en stor del av sitt långa liv i Asien. Studerade buddism och förklädd till fattig bondkvinna eller ibland till tiggande munk på pilgrimsresa reste hon i Indien, Kina och Tibet. Hon lyckades till och med ta sig in i den då på 20-talet för utlänningar stängda staden Lhasa.

"Att leva är för mig detsamma som att vara på resande fot. Eftersom vi nu en gång måste dö, föredrar jag att göra det på en väg, någonstans ute på stäppen med den vackra himlen ovanför mitt huvud och en sista känsla av tillfredsställelse över att åtminstone ha vågat göra det jag ville göra, i stället för att dö hemma på mitt rum av sorg över att inte ha haft tillräckligt med mod."

Boken berättar om ytterligare tio tuffa tanter.

Resemästarens sidor

Nu har SGS-gänget som reste med Världens Resor till Burma kommit hem. På vårmötet får vi höra mer om denna spännande resa. Då kommer också förslag på nya SGS-resor.

Läs mer om SGS-resorna på vår hemsida, www.sgsresa.nu, eller kontakta respektive arrangör!

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Färöarna med Anders Källgård

Pre1 1-7 juni 2010
Några platser kvar

Guldkusten

22 december 2010 -
14 januari 2011
4 februari 2011 -
27 februari 2011
Anmäl intresse!

Nordkorea

10 – 17 april 2011 (10 -
24 april inkl Sydkorea)
Anmäl dig!

NATURSKÖNA FÄRÖARNA MED ANDERS KÄLLGÅRD

En resa fylld med kultur, historia och spännande natur. Under 7 intensiva dagar får vi uppleva Färöarna i sällskap av vår guide Anders Källgård som nu är aktuell med en ny bok om bl.a. Färöarna. Vi besöker kända och okända delar av ögruppen. Vi använder Torshamn som bas när vi tar oss runt och de sista två nätterna bor vi på ön Vagar. Vi kommer runt på olika öar, prövar på färöisk mat, lär oss om historien och hur man lever idag. En resa där vi verkligen gör en djupdykning in i ögruppen, som är en relativt okänd del av Norden.

Datum: 1 - 7 juni 2010

Pris: 22 400:

Färdledare: Anders Källgård, uppskattad färdledare och författare till bland annat boken "Danmarks, Färöarnas & Grönlands öar".

Anmälan: Grönlandsresor, tel 08-556 269 70, e-post info@gronlandsresor.se

Några platser kvar!

GULDKUSTEN

En fullspäckad resa genom GHANA, TOGO och BENIN med mycket folkliv, marknader, voodoo, musik, historia och natur.

Följ med på denna ovanliga SGS-resa till de tre västafrikanska länder som anses vara voodoo-kulturens vagg. Härifrån spreds voodoo med bland annat slavhandeln till främst Brasilien, men även till Haiti, Kuba och andra länder i Västindien. I Ghana, Togo och Benin lever den starkt kvar och har än i dag en framträdande roll i det dagliga livet. Vi kommer ofta att stöta på voodoo på vår färd och får bland annat se präster utföra sina offerceremonier vid heliga altare och offerplatser.

Redan år 1653 etablerade Svenska Afrikanska Kompaniet en handelspost i nuvarande Ghana och lät uppföra handelsfortet Carolusborg direkt vid kusten. Efter

viss om- och tillbyggnad står fortet kvar än i dag och är upptaget på UNESCO:s världsarvslista sedan år 1979. President Barack Obama besökte det vid sin korta visit i Ghana i juli i år. Vi kommer givetvis också att göra ett grundligt besök i fortet som numera heter Cape Coast Castle.

Ashanti, Lobi, Gourounsi, Dagari, Talensi, Dagomba, Konkomba, Taneka, Taberma och Somba är bara några av de många olika stamfolk vi möter på vår väg. De har i grunden liknande levnadsförhållanden, men skiljer sig mycket åt i detaljerna, inte minst vad beträffar bostäder. Flera av dem bygger jättelika, närmast fortifierade bostäder mitt ute bland sina fält. Vår lokale expertguide berättar mycket om deras dagliga tillvaro och deras kultur.

Avgången i december kommer att innehålla en voodoo-ceremoni i Ouidah, Benin, då en mängd festklädda voodoo-anhängare vandrar vägen ”of no return” ner till stranden för att hedra alla de miljontals slavar som lämnade den afrikanska kontinenten. Deltagarna på avgången i februari kommer att vara med om en ceremoni med de välkända Zangbeto maskerna. De påminner mest om vandrande höstackar med män i trance mitt i dem, men de är egentligen stränga nattvaktare hos Yorubafolket.

Västafrika är inte känt för något omfattande djurliv, men det finns faktiskt några reservat som är sevärda även om de inte kan mäta sig med reservaten i östra och södra Afrika. Vi tillbringar två dagar i Parc National de la Pendjari i nordligaste Benin.

ALLA KAN DELTA - RESAN ÄR INTE SÄRSKILT ANSTRÄNGANDE

Vi reser alla gemensamt i en rejäl buss utom i Pendjari, där vi åker i speciella safari-bilar. Vi bor på hotell alla nätter. Hotellen är för det mesta av god eller hyfsad standard, men längst ut i bushen måste vi några gånger räkna med hotell av s.k. ”lokal standard”. Frukost och lunch intar vi i regel på hotellen medan luncherna

ofta är i form av en kall picknick i naturen eller en enkel måltid i någon lokal restaurang.

Tidpunkten för resan är vald med tanke på att det då är minst risk för regn. Räkna med torr luft och dagstemperaturer på upp till över 35 grader i de norra delarna av länderna. Närheten till havet innebär hög luftfuktighet med viss risk för regnskuror och cirka 30 grader på eftermiddagarna i de södra delarna.

Resan, som är endast för medlemmar i SGS, leds av Magnus Andersson och en erfaren, engelsktalande lokal guide.

Datum & preliminärt pris:

22 december 2010 - 14 januari 2011, (24 dagar), ca 48 000 kronor

4 februari 2011 - 27 februari 2011 (24 dagar), ca 46 000 kronor

Detaljprogram beräknas vara klart i mars 2010. Om du är antecknad på intresselistan får du programmet hemskickat. Intresset för resan är mycket stort och därför planerar vi även avgångar till vintern 2011-2012. Anmälningsförfarandet kommer att ändras. Istället för att anmäla sig per telefon en viss tid, så kommer plats att tilldelas genom lottdragning. Styrelsen kommer att bestämma reglerna och exakt vad som gäller. Hur du skall gå tillväga för att vara med i lottningen kommer att framgå av detaljprogrammet.

Önskar du mer information eller vill anteckna dig på intresselistan, kontakta:

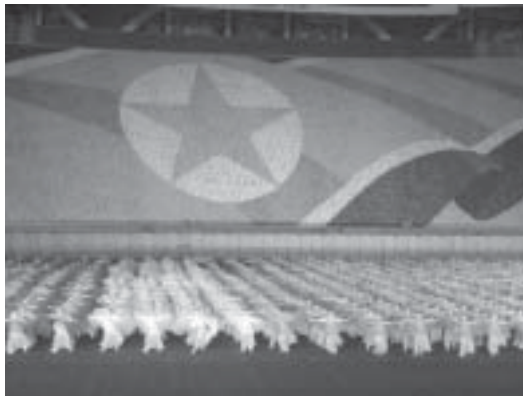
Lotta Borgiel, Gränslösa Resor AB, tel: 0151 - 209 00 (Telefontid: månd-fred 0900-1500), e-post: lotta@gransloaresor.se

NORDKOREA KIM IL-SUNGS FÖDELSEDAG med möjlig påbyggnadsvecka i Sydkorea

Följ med Jörgen Fredriksson, asienkännare och delägare i Världens Resor, på en resa till Nordkorea, det kalla krigets sista utpost och världens idag mest slutna stat. Vi kommer hit när Kim Il-sung, Den Store Ledarens, födelsedag firas med stort skådespel och tusentals koreaner i färggranna kläder dansar på Kim Il-sungs torg.

Vi börjar i Pyongyang och ser de otaliga hyllningarna till Kim Il-sung och den nuvarande ledaren Kim Jong-Il. Triumfbågen, Juchetornet, Kim Il-sungs maosuleum och flera andra monumentala byggnader har byggts för att imponera

på omvärlden. Det är inte ofta vi får tillåtelse att möta vanligt folk, men när vi besöker stadens nöjesparker, åker tunnelbana och gör ett besök på Barnpalatset så får vi sakta men säkert fram en tydligare bild av Nordkorea. Besök på museét för amerikanska krigsövergrepp samt besök vid DMZ ger oss en bild av hur Nordkoreas alldeles egna syn på omvärlden ser ut. I

den gamla huvudstaden Kaesong besöker vi gamla konungagravar, ett vackert Konfucius-tempel och bor i traditionell stil i den gamla delen av staden.

Vi erbjuder också ett påbyggnadspaket med färdledare under en vecka i Sydkorea med stopp i megastaden Seoul, gamla huvudstaden Gyeongju och Sydkoreas andra stad Busan med några av landets finaste stränder. Vi lovar en oerhört tankväckande resa.

Resans pris: Nordkorea 21 800 kr (8 dagar), Nord- & Sydkorea (15 dagar) 31 800 kr.

Tid: 10 - 17 april 2011, 10 - 24 april 2011 inkl Sydkorea.

Bokning: Världens Resor, tel 08-669 55 25, e-post jorgen@varldensresor.se

”Världen har fyra hörn. Det är USA, Ryssland, Kina och Kanarieöarna”. Jens, 7 år

Ur boken ”Gud som haver barnen kär har du någon ull” av Mark Levensgood och Unni Lindell

B

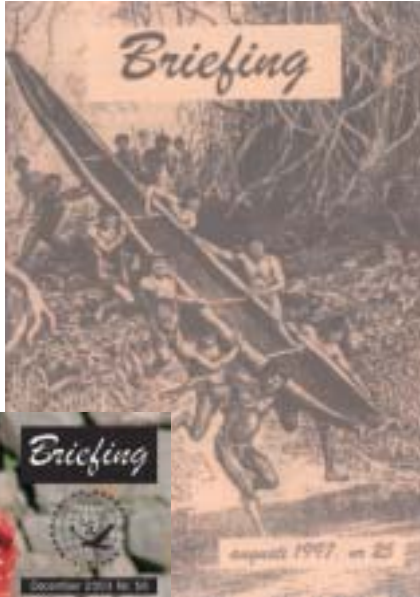

Åve S-GS, CO EBY Mattsson,
Stickerbacken 8, 130 23 Enkoping

Briefing

medlemsblad
SCANDINAVIAN GEOGRAPHIC SOCIETY
—Svenskarnas Geografiska Sällskapet—

MEDLEGSKAPEN AV SVENSKEN OCH SCANDINAVIAN GEOGRAPHIC SOCIETY	
Ordförande: Erik Ahrens Göteborgsplan 28 B S-722 14 GÖTEBORG	Tel. 031 - 18 34 78
Vice Ordförande: Lilo Gustafsson Valla Industriparken 7 S-651 71 ÖSTERSÖ	Tel. 031 - 68 44 87
Sekretär: Ingrid Eriksson Västergatan 13 S-212 16 HELLERÖRING	Tel. 043 - 41 47 51
Kassör: Kersti Lindström Fregattvägen 15 KÅRE I ÖRSKÖLD	Tel. 08 - 363 90 35
Klubbutställning: Göteborgsplan 28 S-722 14 GÖTEBORG	Tel. 031 - 34 49 75
Revisor: Zsuzsanna K. B. S-123 42 VÄSTERÅS	Tel. 021 - 34 12 42
Redaktion: Jonas Bergström Kårestråden 5 S-186 33 ÖSTERSÖ	Tel. 036 - 632 56 Gsm. 08 - 36 11 001
Ledare: Kurt Grönlund Grönlund 20 S-116 27 ÖRSKÖLD	Tel. 08 - 642 09 19
Styrgrupps ansvariga: Sören Deryn Bergströms väg 10 S-190 36 VÄSTERÅS	Tel. 02 - 48 15 53
Ordnings- och föreläsning: Anneli Andersson S-112 26 HELLERÖRING	Tel. 08 - 643 07 09
Linneus Platin 175-årsjubileum 1. A S-212 16 HELLERÖRING	Tel. 042 - 12 97 34
Årsmöte 1997 S-141 48 GRÖNDAHL	Tel. 08 - 37 04 74

REKVISIT
BRIEFING TILL FÖRENINGEN: NAMN, ADRESS FÖRETRÄDET OCH
OM DU SKALL HA DET, PÅLID TAG DET SVAREN. DU SKALL DET
REKVISIT VID MEDLEGSKAPENS TILL DEN I FÖRENINGEN DET BEHOV
MED ERSGÅNGET
MED REKVISITEN TILL TIDNINGEN: 50 - 100 - 1000
ANMÄLANDELISTAN
FÖRENINGEN, UNDER DET ÅRSREKVISITET I REKVISITEN TILL
LÄNSKONSTLÄRAREN I REKVISITET: 5000 - 1000 - 1000
MÅNADEN OCH 500 - 1000 MÅNADEN

Nr 1

Nr 25

Nr 50